

Het is begonnen als hobby, maar intussen levert de Piemontesefokkerij de familie Jansen uit Deurze ook geld op. De vrouwelijke dieren zetten ze af via het project Drents weidevlees, de mannelijke dieren vinden hun weg naar de consument via huisverkoop.

Languit ligt een aantal stieren in het stro. Een tweejarige stier staat op zijn gemak te vreten van een pak natuurhooi. In de potstal van Johannes (60), Margje (58) en Henk (37) Jansen uit Deurze, iets ten oosten van Assen, heerst rust. In het najaar van 2005 namen de Drentse vleesvee- en melkveehouders de stal in gebruik. Het nieuwe onderkomen bevat prima. 'Er heerst veel meer rust in de stal. De dieren vechten minder. Bovendien hebben we de indruk dat ze op stro harder groeien. De stieren die we de laatste tijd hebben geslacht, zijn minimaal vijftig kilo zwaarder dan voorheen', geeft Henk aan.

Vóór de bouw van de potstal stond een deel van de ruim honderdkoppige Piemonteseveestapel – met jaarlijks zo'n vijftig kalvingen – 's winters aangebonden. De familie Jansen bouwde de potstal niet zonder reden. Diervriendelijke huisvesting was een van de voorwaarden voor deelname aan het project Drents weidevlees (zie kader), dat twee jaar geleden van start ging. 'We zochten naar een oplossing om het vlees beter af te zetten', vertelt Margje Jansen. 'Voor de stieren hadden we al afzet via de huisverkoop, maar het vrouwelijk vee ging met de grote meute mee. Dat leverde vergeleken met wat het waard was weinig op.'

In 2005 zetten de deelnemers aan het project Drents weidevlees samen zestien koeien af, gemiddeld tussen de tweeën-half en vijf jaar oud. Dit jaar hopen ze uit te komen op twintig stuks. 'We krijgen een vaste opbrengstprijis van vier euro per kilo. Dat is een euro per kilo meer vergeleken bij wat we in het verleden kregen. Bij een geslacht gewicht van 300 tot 400 kilo tikt dat behoorlijk aan', stelt Henk.

Van april tot november lopen de vrouwelijke dieren met hun kalveren in een vijftig hectare groot natuurgebied van Staatsbosbeheer. 'Daar staat gras met veel kruiden en veel stengel. Dat is precies goed voor Piemontesen. In het verleden hebben ze ook wel eens op bemest grasland van de melkkoeien gelopen, maar dat ging al snel mis. Piemontesen zijn enorm gevoelig voor dat eiwitrijke gras. Als ze

dat eten, hebben ze snel last van diarree.' In de winterperiode krijgen de Piemontesen ingekuuld gras uit het natuurgebied. 'Bij de vrouwelijke dieren komt er geen krachtvoer aan te pas', vertelt Johannes.

Van vermeerderen naar fokken

Ruim twintig jaar geleden startte de familie Jansen met Piemontesen. 'We kruisten een aantal van onze melkkoeien met Piemontesestieren en de kalfjes daaruit ble-

Johannes, Henk en Margje Jansen:
'Een Piemontese heeft nauwelijks vet en het vlees is fijn van structuur'

ven lopen', blikt Johannes terug. 'Het is begonnen als hobby, maar intussen levert het ook geld op.'

Met die kruislingen fokten de Drentse veehouders verder. 'Een deel van onze Piemontesen is afkomstig van de aankoop van een klein aantal embryo's en zuivere

dieren, maar het gros van de dieren komt oorspronkelijk uit zwartbonte koeien voort. We zijn nu wel zover dat de Piemontesen honderd procent zuiver zijn. De keus voor Piemontese was niet toevallig. 'Een Piemontese heeft nauwelijks vet en het vlees is fijn van structuur. Bovendien pasten Piemontesen qua maat in dezelfde stal als de melkkoeien en vormt het karakter meestal geen probleem.' Grote, ruime koeien met een goed karakter genieten in Deurze de voorkeur. 'Koeien met een vervelend karakter ruimen we op. We moeten regelmatig tussen de koeien zijn, dan is het prettig om rustige dieren te hebben', stelt Margje. Ook afkalfgemak speelt een belangrijke rol. De koeien kalven in het voorjaar thuis. Dat is een drukke periode voor de familie Jansen. 'Je moet er altijd bij zijn', geeft Henk

Drents weidevlees

Drie vleesveehouders uit Drenthe brengen samen met slagerij ABZ-Anloo Drents weidevlees op de markt. Dat vlees voldoet aan een aantal voorwaarden. Zo is het afkomstig van dieren die in de Drentse natuur hebben geleefd. Het gras dat de dieren eten bevat veel kruiden, is nauwelijks bemest en niet bespoten met chemische bestrijdings-

middelen. De kalveren worden op natuurlijke wijze geboren en blijven zo lang mogelijk bij hun moeder. Het project speelt in op de toenemende interesse van consumenten voor natuurlijk geproduceerd voedsel. Drents weidevlees is verkrijgbaar in een aantal Drentse restaurants. Meer informatie is te vinden op www.drentsweidevlees.nl.

Jansen aan. 'Piemontesen kun je niet in het natuurgebied laten kalven. Toch hoeven we bij tachtig procent van de kalvingen niet in te grijpen en hadden we het afgelopen jaar slechts één keizersnede. Drinken is bij Piemontesekalveren nog wel eens een probleem. Als we het niet

vertrouwen, geven we al snel biest van de melkkoeien via een sonde.'

Geen exclusieve afspraken

Acht jaar geleden startte de familie Jansen met de huisverkoop van vlees. In een speciaal als winkel ingerichte ruimte staan diepvriezen vol met pakketjes gehakt, worst en runderlappen, in allerlei afmetingen en gewichten. Twee dagen per week is de winkel open. 'Sommige klanten hebben geen diepvries en komen elke week, andere nemen in één keer een flink aantal kilo's mee', weet Margje Jansen.

Jaarlijks zetten de vleesveehouders via de huisverkoop zo'n twaalf stieren af, die gemiddeld ruim twee jaar oud zijn en rond de 600 kilo wegen. Expres kozen ze ervoor de stieren via de huisverkoop af te zetten en niet de vrouwelijke dieren. 'Van stieren haal je meer kilo's en met het vrouwelijk vee willen we ook graag verder fokken.'

Het begin en het eind van het jaar vormen de drukste perioden voor de verkoop. De familie Jansen blijft niet vaak zitten met bepaalde vleesonderdelen, geeft Margje aan. 'Het is elke keer een verrassing wat er overblijft. De ene keer zijn dat de runderlappen, de andere keer iets anders. Soms is er bijvoorbeeld meer vraag naar gehakt. Dan slachten we een keer een minder luxe stier.'

Voor de afzet van luxe vleesonderdelen als rosbief en lende maakt de familie Jansen geen exclusieve afspraken met bijvoorbeeld restaurants. 'Dat klinkt wel mooi, maar ook onze eigen klanten willen wel eens rosbief of lende. Die moeten niet het gevoel hebben dat ze achtergesteld worden.' Aan adverteerders waagt de familie Jansen zich niet. 'Veel meer moet het eigenlijk niet worden: dan komen we gewoon stieren tekort.'

Inge van Drie

Piemontesehouder zet vrouwelijke dieren af via project Drents weidevlees

Afzet ver zekeren

